

ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเหือง
เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
A COOPERATION OF THE ENTREPRENEURS IN
DAOHUENG MARKET MANAGEMENT IN PAKXE CITY,
CHAMPASAK PROVINCE, LAO PDR.

¹สุดาพอน จิตปัญญา, ²ไพศาล พากเพียรและ ³จิตรกร โพธิ์งาม
¹Sudapon jidpanya, ²Paisarn Phakphian and ³Jitrakorn Pho-Ngarm

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย
Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹aeksouda@gmail.com

Received September 10,2020; Revised November 2, 2020; Accepted December 24,2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเหือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและเพื่อศึกษาความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเหือง เมือง ปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเหือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านราคาระหว่างงานภาครัฐมีการตรวจสอบมาตรฐานราคาสม่ำเสมอ ด้านผลิตภัณฑ์มีการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ ด้านการส่งเสริมการตลาดมีการแข่งขันตอน ฤดูระเบียบ หรือกติกา อย่างชัดเจน ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีการกำจัดขยะมูลฝอยหลังจากการจำหน่ายสินค้า ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเหือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผนเจ้าของตลาดกำหนดอัตราค่าใช้จ่าย

พื้นที่ในตลาดไว้ ด้านการควบคุมเจ้าของตลาดให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาตรวจสอบคุณภาพสินค้า ด้านการจัดการเจ้าของตลาดให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการควบคุมดูแลความสะอาดเรียบร้อย บริเวณตลาดสดทั้งหมดด้านการขึ้นและสั่งการ เจ้าของตลาดมีการกำกับดูแลการทำความสะอาดภายในบริเวณตลาดสดอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ : ความร่วมมือ, ผู้ประกอบการ, การบริหารจัดการ

Abstract

This research aimed to study the state of Daohueng market management in the city of Pakxe, Champasak province, Lao PDR and to investigate the cooperation of the entrepreneurs in Daohueng market management in the city of Pakxe, Champasak province, Lao PDR. The research instruments were questionnaires and interviews. The samples were 136 individuals and the target group of 16 individuals. Statistics for data analysis were percentage, means, standard deviation and content analysis. The research findings were as follows. The overall state of Daohueng market management in the city of Pakxe, Champasak province, Lao PDR was at a high level. When it was considered by aspect, it was found that the highest aspect was the price of the products that the government agency regularly monitored the price standard. In product aspect, the quality of the products was regularly checked. In marketing promotion aspect, steps, rules and regulations were clearly specified and reported. In location and environment, wastes and garbage were properly removed after the distribution of the products. The overall cooperation of the entrepreneurs in Daohueng market management in the city of Pakxe, Champasak province, Lao PDR was at a high level. When it was considered by aspect, the highest aspect was the planning aspect that the market owner specified the rate of rental fee. In monitoring aspect, the market owner asked the government agency to monitor the quality of the products. In management aspect, the market owner cooperated with the government agency in monitoring hygiene of the market compound. In guiding and directing, the market owner regularly monitored cleanliness of the market compound.

Keywords: Cooperation, Entrepreneurs, Management.

บทนำ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ได้มีการเชื่อมโยงเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกภารกิจด้านอุตสาหกรรมและการค้าเป็นอีกหนึ่งภารกิจ ในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจ มีความเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวที่มั่นคง ในการปฏิบัติภารกิจบทบาทเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภาคพื้นและสากล สำหรับเป้าหมายของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้อาเซียนกลายเป็นตลาดและเป็นกลุ่มการผลิตหนึ่งเดียวที่มีใน 5 องค์ประกอบหลักคือ ทุน สินค้า การบริการ การลงทุนและแรงงาน ที่มีลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองวิสาหกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องสนธิแน่นเนื่องจากวิสาหกิจจะเป็นการเก็บรายรับงบประมาณด้านภาษีอากรให้มีความมั่นคง กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจ มีจุดประสงค์กำหนดหลักการระเบียบการ และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริม การคุ้มครองการลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้การลงทุนมีความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ได้รับการปกป้องด้านต่างๆ จากรัฐ รับประกันสิทธิ์และผลประโยชน์ของผู้ลงทุนของรัฐ ของประชาชน แรงใส่เพิ่มทวีคูณประโยชน์และบทบาทการลงทุนต่อเศรษฐกิจสังคมของชาติให้เติบโต ขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประกอบส่วนอันสำคัญเข้าในการ ปกป้องรักษาและพัฒนาประเทศชาติให้มีความเข้มแข็ง การบรรลุยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ของเนื้อในจิตใจของประชุมใหญ่ ครั้งที่ 9 ของพรรคประชาชนปฏิวัติลาวให้เป็นจริง ก็คือการจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคด้านต่างๆ ออกไปเพื่อขยายความสำเร็จทำให้เกิดการพัฒนาที่เด่นชัดและถูกทิศทาง ดังนั้นงานด้านการพัฒนาและคุ้มครองการจดทะเบียนวิสาหกิจ จึงเป็นสร้างทัศนคติการคุ้มครองแบบเอื้ออำนวยสร้างบรรยากาศในการลงทุนที่ดี ขจัดปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการสร้างความลำบากในการประกอบอาชีพของประชาชนบรรดาเฝ้าหรือผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ (บัวละพาทองมาลาเพชร 2553 : 1)

เพื่อรักษา เสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจให้มั่นคงไม่ให้เกิดผลกระทบไปสู่ปัญหาอื่นที่จะกลายเป็นการ ปัญหาต่อสังคมในภายภาคหน้า เพื่อให้มีการรับประกันความสงบด้วยการให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมทางด้านราคาปริมาณคุณภาพและทั้งเป็นการปฏิบัติภาระบทบาทของตนเองการในการติดตามตรวจตราและคุ้มครองราคาสินค้าโดยเฉพาะสินค้าที่มีผลกระทบภัยต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน หลีกเลียงการฉกฉวยโอกาสขึ้นราคาเพื่อเก็งกำไรของพ่อค้าที่สร้างความผันผวนทางด้านราคารับประกันสนองให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดภายในประเทศ (กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า.2018 : 2)

ตามข้อกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม และการค้า เลขที่ 474/นย. ว่าด้วยการคุ้มครองราคาสินค้า และค่าบริการ ได้กำหนดกำหนดหลักการ ระเบียบการ และมาตรการ

เกี่ยวกับการคุ้มครองราคา เล็งใส่รักษาเสถียรภาพด้านราคา ทั้งเป็นการปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ดำเนินธุรกิจและผู้บริโภค และผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งมาตรา 15 สิทธิ และ หน้าที่ของแผนกอุตสาหกรรม และการค้าแขวง, นคร

การจัดตั้งตลาดดาวเรือง ได้อิงตามข้อตกลงของท่านเจ้าแขวงจำปาสักฉบับเลขที่ 56/2 จส ปี ค.ศ.1998 เกี่ยวกับการอนุมัติสัมปทานการลงทุนก่อสร้างตลาดในเทศบาลเมืองปากเซ และอิงตามข้อตกลงของท่านเจ้าแขวงจำปาสักฉบับเลขที่ 61 สคส. ปี 1999 ว่าด้วยการอนุมัตินำใช้ที่ดินให้แก่บริษัทดาวเรืองดำเนินการก่อสร้างตลาดสดหลักสอง อิงตามสัญญาสัมปทานที่ดินเพื่อปลูกสร้างตลาดใหม่เมืองปากเซ ปี 1999 โดยท่านขุนเฮือง ลิตดิง ประธานกลุ่มบริษัทดาวเรืองเป็นผู้สัมปทาน ตลาดใหญ่ดาวเรืองได้เปิดบริการเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เดือนมกราคม ปี ค.ศ.2001 เป็นต้นมาโดยได้สัมปทานเนื้อที่ดินของรัฐ ซึ่งที่ดินดังกล่าวก่อนหน้านี้เป็นเขตน้ำท่วมเป็นหนองเป็นบึงทำกิจการอะไรก็ได้ภายหลังได้สัมปทานแล้วจึงได้ปรับปรุงดิน ถมดินให้สูงและหน้าดินราบเพียงเสมอกันจึงกลายเป็นที่ดินเศรษฐกิจและมูลค่าสูงขึ้น ต่อมาท้ายปี ค.ศ.2009 โดยอิงใส่แนวทางของภาครัฐเข้าใส่การสร้างพัฒนาประเทศชาติและจึงได้ระดมทุกภาคส่วนเศรษฐกิจต้องมีส่วนร่วม แขวงจำปาสักจึงได้จัดตั้งปฏิบัติตามนโยบายของภาครัฐบางออก โดยได้ อัน เอาทรัพย์สินเป็นทุนร่วมกัน เพื่อสร้างพัฒนาตามนโยบายของแผนที่ได้กำหนดออกให้เป็นไปตาม 11 แผนงานของกองประชุมองค์คณะพรรคแขวงครั้งที่ 7 ให้ปรากฏผลเป็นจริงเพื่อแก้ไขชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่าตลาดเป็นสถานที่หรือชุมชนเพื่อซื้อและขายสินค้าทั้ง ในรูปแบบของวัตถุและสินค้าสำเร็จรูปเป็นประจำเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด ตลาดมีความสำคัญกับมนุษย์ทุกคนเพราะทุกคนต้องการสินค้าบริการ โดยมีการใช้เงินตราเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลาดเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดรายได้ ทำให้มนุษย์มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและในยุคปัจจุบันกิจกรรมทางการตลาดต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมเมือง ตลาดจึงเป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนในสังคม (สุปัญญา ไชยชาญ, 2551 : 2) ดังนั้นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เป็นบุคคลที่ทำการก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเองด้วยตนเอง และมีการพัฒนาอย่างเจริญก้าวหน้า สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุม การตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโตด้วย (วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์, 2547 : 3) นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังเป็นผู้ลงทุนและผู้บริหารพร้อมกันทั้งสองหน้าที่เป็นผู้วางแผน บริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้บริโภคใหม่ มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางที่ทำให้เกิดกำไร เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการ

ผลิตเดิมให้ดีขึ้น เพื่อให้ธุรกิจก้าวไปสู่ความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ เพราะคุณลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการ และเป็นแนวพฤติกรรมการดำเนินงานของธุรกิจโดยรวม ผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้หรือยืนหยัดได้กับทุกสถานการณ์ ซึ่งคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ในการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปัจจุบันมีปัญหามากมายหลายประการ ทั้งเรื่องกำหนดคุณภาพอาหาร การจัดการสุขภาวะ การกำหนดป้ายราคาสินค้าที่ไม่ชัดเจน และเป็นมาตรฐาน การทิ้งขยะมูลฝอยลงพื้น น้ำเสียที่เกิดจากการชะล้างไม่ได้รับการบำบัด ก่อให้เกิดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคต่างๆ ตามมาทำให้ตลาดดาวเรือง ประสบปัญหาในด้านการจัดการภายในบริเวณผู้ประกอบการจำนวนมากมักจะสร้างปัญหาทั้งเรื่องการจอดรถกีดขวางทางจราจร นอกจากนี้พ่อค้า แม่ค้า ได้นำของมาวางขายระเกะระกะ ไม่เป็นระเบียบ ในบริเวณตลาดสด มีมูลฝอยทิ้งเกลื่อนกลาด ทำให้มีกลิ่นเหม็นรบกวน มีน้ำขังเจิ่งนอง มีสัตว์แมลงพาหะนำโรคชุกชุม รวมถึงห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด แม้ว่าภาครัฐจะมีนโยบายในการดำเนินการจัดการปัญหาต่างๆ แต่ก็ยังไม่สำเร็จลุล่วงตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการและผู้บริโภค (สันติสุข ออแก้วเตโซ, สัมภาษณ์ :2562)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาในฐานะผู้วิจัยปฏิบัติงานในแผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง มีบทบาทหน้าที่ซึ่งนำ นำพาในการจัดตั้งปฏิบัติการคุ้มครองราคาติดตามการขยับของราคา และ ติดตามพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองราคาของผู้ดำเนินธุรกิจ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาต่าง ๆต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาแนวทางการร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 6 คน ผู้บริหารตลาด จำนวน 3 คน ผู้ประกอบการร้านค้าตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 1,356 คน รวมทั้งสิ้น 1,365 คน (สถิติการขึ้นทะเบียนร้านค้าแผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง, 2560)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้บริหารตลาดและผู้ประกอบการร้านค้าตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรซึ่งเป็นจำนวนหลักพัน จะใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 ดังนั้นได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 136 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ คือ เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 3 คน ผู้บริหารตลาด จำนวน 3 คน ตัวแทนผู้ประกอบการร้านค้าตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 ร้าน รวมทั้งสิ้น 16 คน ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านผลิตภัณฑ์ 2) ด้านราคา 3) ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด

ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดการ 3) ด้านการขึ้นนำและสั่งการ และ 4) ด้านการควบคุม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้และประเภทสินค้า

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามเพื่อทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเสนอค่าสถิติเป็นตอนๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปผู้ให้ข้อมูลวิเคราะห์ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) แบบสอบถามสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารจัดการตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวมทั้งหมดฉบับเพื่อใช้ในการประเมินค่าและแปลความหมายของคะแนน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์ค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 103)

3) การวิเคราะห์แนวทางความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอข้อมูลในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1 สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30) เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านราคา (4.49) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 4.32) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X}$ = 4.28) ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}$ = 4.10) ดังตารางค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ลำดับ	สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	สภาพการบริหารจัดการ		
		$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1	ด้านผลิตภัณฑ์	4.32	0.88	มาก
2	ด้านราคา	4.49	0.84	มาก
3	ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม	4.10	0.92	มาก
4	ด้านการส่งเสริมการตลาด	4.28	0.83	มาก
เฉลี่ยรวม		4.30	0.87	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30) จำแนกเป็นรายด้าน คือ

1) ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.49) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยงานภาครัฐมีการตรวจสอบมาตรฐานราคาสม่ำเสมอ ($\bar{X}$ = 4.57)

2) ด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอคุณภาพมาจำหน่าย ($\bar{X}$ = 4.48)

3) ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแข่งขันตอน กฏระเบียบ หรือกติกา อย่างชัดเจน ($\bar{X}$ = 4.43)

4) ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำจัดขยะมูลฝอยหลังจากการจำหน่ายสินค้า ($\bar{X}$ = 4.28)

2. ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผน ($\bar{X}=4.46$) ด้านการควบคุม ($\bar{X}=4.46$) ด้านการจัดการ ($\bar{X}=4.40$) ด้านการขึ้นน้ำและสั่งการ ($\bar{X}=4.30$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ลำดับ	ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	ระดับความร่วมมือ		
		$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1	ด้านการวางแผน	4.46	0.75	มาก
2	ด้านการจัดการ	4.40	0.80	มาก
3	ด้านการขึ้นน้ำและสั่งการ	4.30	0.76	มาก
4	ด้านการควบคุม	4.46	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม		4.41	0.70	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเอื้อง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) จำแนกเป็นรายด้าน คือ

1) ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าของตลาดกำหนดอัตราค่าใช้พื้นที่ในตลาดไว้ ($\bar{X}=4.70$)

2) ด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าของตลาดให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาตรวจสอบคุณภาพสินค้า ($\bar{X}=4.68$)

3) ด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าของตลาดให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการควบคุมดูแลความสะอาดเรียบร้อย บริเวณตลาดสดทั้งหมด ($\bar{X}=4.68$)

4) ด้านการขึ้นน้ำและสั่งการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าของตลาดมีการกำกับดูแลการทำความสะอาดภายในบริเวณตลาดสดอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.44$)

อภิปรายผล

การวิจัยความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถนำผลมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารจัดการตลาดดาวเรือง เมือง ปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีข้อควรอภิปรายผลดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์มีการกำหนดให้จำหน่ายสินค้าไม่ซ้ำมากเกินไปมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งรูปแบบการบริหารตลาดดาวเรืองได้มีการกำหนดโซนการจำหน่ายสินค้า เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายต่อการดูแลควบคุม การตรวจสอบการจำหน่ายสินค้าเฉพาะแต่อาจด้วยเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีวางโซนจำหน่ายกว้างทำให้การตรวจสอบการซ้ำกันของสินค้าทั่วถึงผู้ประกอบการอาจมีการลักลอบนำสินค้านอกบัญชีกำหนดเข้ามาจำหน่ายได้ง่าย ด้านราคาควรให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดราคาสินค้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้การกำหนดราคาสินค้าและบริการจะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลโดยหลัก ทั้งหน่วยงานภาครัฐคือแผนกอุตสาหกรรมและการค้า แขวงจำปาสักและผู้บริหารตลาดเอง การกำหนดราคาสินค้าบางชนิดยังไม่สามารถกำหนดได้เป็นรูปธรรมเนื่องมาจากความผันผวนทางการตลาดไม่ว่าเป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศหรือแม้แต่อาหารสดที่มีการจำหน่ายภายในตลาดมีความผันผวนขึ้นอยู่กับฤดูกาล ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อมห้องน้ำมีความสะอาดและเพียงพอมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้พื้นที่ตลาดมีความกว้างขวางมีผู้ใช้บริการจำนวนมาก การสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็น และจะต้องมีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลอยู่เป็นประจำเพื่อให้เกิดการรักษาความสะอาดที่ถูกสุขลักษณะ ด้านการส่งเสริมการตลาดมีการทำป้ายบอกสถานที่จำหน่ายสินค้าชัดเจนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องมีความซื่อสัตย์เป็นธรรมต่อผู้บริโภคควรมีการกำหนดราคาสินค้าและแสดงป้ายอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทราพร ชูทอง (2553 : ค) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการตลาดสดเทศบาลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนาการจัดการตลาดสดในปัจจุบันและหาแนวทางในการจัดการตลาดสดเทศบาลเขาพนม อำเภอเขาพนมจังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการจัดการตลาดสดมีอยู่ 4 ด้าน คือ ด้านสุขลักษณะทั่วไป ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ด้านความปลอดภัยและอาหารการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ขายและผู้ซื้อ ซึ่งด้านการจัดการสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุด รองลงมาคือด้านสุขลักษณะทั่วไป ส่วนแนวทางการพัฒนาการจัดการตลาดสดเทศบาล พบว่า การพัฒนาตลาดสดเทศบาลจำเป็นต้องมีความพร้อมทางด้านงบประมาณบุคลากรที่รับผิดชอบได้รับความร่วมมือจากทุกกลุ่มได้แก่งานของรัฐบาลในฐานะผู้ตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานผู้ขายประชาชน

และการนำข้อบังคับมาใช้อย่างจริงจังอย่างไรก็ตามการพัฒนาตลาดสดไม่สามารถที่จะประสบผลสำเร็จได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

2. ความร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีข้อควรอภิปรายผลดังนี้ ด้านการวางแผนเจ้าของตลาดติดประกาศขั้นตอนการสมัครเป็นผู้จำหน่ายอย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากตลาดดาวเรืองเป็นตลาดศูนย์กลางของนครปากเซ อีกทั้งเป็นศูนย์กลางการค้าของ 4 แขวงภาคใต้ ผู้บริหารอาจจะยังไม่มีระบบการรับสมัครผู้จำหน่ายติดประกาศอย่างชัดเจน เพราะด้วยขนาดพื้นที่จัดโซนการจำหน่ายมีอยู่อย่างจำกัดจึงไม่ค่อยมีการเปิดรับสมัครผู้รายใหม่ ด้านการจัดกาเจ้าของตลาดมีการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพสินค้าอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะแผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวงจำปาสัก ในฐานะผู้รับผิดชอบตลาดดาวเรืองโดยตรงที่มีการกำหนดให้มีการตรวจสอบคุณภาพสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอและผู้บริหารเองต้องมีการควบคุมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้านการขึ้นและสั่งการ เจ้าของตลาดให้คำแนะนำแก่ผู้จำหน่ายสินค้าด้านการควบคุมเจ้าของตลาดมีการตรวจตราดูแลรักษาความสะอาดภายในบริเวณตลาดสดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้จากข้อเสนอแนะจะเห็นได้ว่ามีข้อเสนอให้มีการรักษาความสะอาดปลอดในพื้นที่โดยรวมของตลาดให้ถูกสุขอนามัย เพราะตลาดดาวเรืองมีอาณาเขตกว้างขวาง ดังนั้นการดูแลเรื่องความสะอาดภายในตลาดจึงเป็นหน้าที่ของทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเศรษฐีการ จิตกาลดำรง (2557 : ค) การจัดการตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลาตามทัศนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลการวิจัย พบว่า ผู้จำหน่ายสินค้าตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลา มีทัศนะต่อการจัดการตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการโดยรวมและรายชื่อ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับน้อย โดยด้านที่ผู้จำหน่ายสินค้าเห็นด้วยในระดับมากอันดับแรก คือ ด้านการวางแผนรองลงมาคือ ด้านการควบคุม ด้านการขึ้น และสั่งการ ด้านการจัดองค์กร ในส่วนของส่วนประสมการตลาดมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับน้อย โดยด้านที่ผู้บริโภคเห็นด้วยในระดับแรก คือ ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ตามลำดับผู้บริโภคสินค้า ตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้บริโภคสินค้ามีทัศนะต่อการจัดการตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลา ด้านส่วนประสมการตลาดมีความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยด้านที่ผู้บริโภคเห็นด้วยในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ ด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อมตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ อุทัยวัฒนานนท์ (2553 : ค-ง) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการจัดการตลาดสดให้เป็นตลาดมาตรฐานของเทศบาลเมืองพิจิตร อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารการจัดการตลาดสดให้เป็นตลาดมาตรฐานของเทศบาลเมืองพิจิตร ผู้สอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาด้านสุขลักษณะ

ทั่วไปเป็นปัญหาสูงสุด ด้านการบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัยอาหารและการคุ้มครองผู้บริโภคและด้านการมีส่วนร่วมของผู้ขายและผู้ซื้อซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ปัญหาโดยรวมของเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเรื่องโครงสร้างของตลาดที่ยังไม่ได้มาตรฐาน การจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่เป็นไปตามหลักสุขาภิบาล มาตรฐานความปลอดภัยของอาหารที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ค้าขายและด้านการมีส่วนร่วมของผู้ขายและผู้ซื้อ ผู้ค้าขายขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการตรวจสอบสุขภาพประจำปีการติดป้ายแสดงราคาสินค้าไว้ให้เห็นชัดเจน จากปัญหาตลาดสดเป็นปัญหาที่มีพื้นฐานทั้งของเอกชนและของเทศบาลเมืองพิจิตร ซึ่งบางครั้งอาจมีความเห็นที่สวนทางกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองพิจิตรแนวทางปรับปรุงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการปรับปรุงสูงสุดคือด้านสุขลักษณะทั่วไปด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัยและการคุ้มครองผู้บริโภคและด้านการมีส่วนร่วมของผู้ซื้อและผู้ขายตามลำดับส่วนการข้อมูลจากการสัมภาษณ์เห็นว่าแนวทางการปรับปรุงการจัดทำตลาดต้องทำให้ได้มาตรฐานในด้านสุขลักษณะทั่วไป เช่นการเพิ่ม ที่จอดรถเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการจราจรเพื่อความปลอดภัยของประชาชนการจัดวางสินค้าให้เป็นหมวดหมู่การจัดสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมการจัดบ่อดักไขมัน ก่อนปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำการจัดหาสถานที่ทิ้งขยะมูลฝอยไม่ให้ยู่ใกล้ตลาดจนเกินไปและเพิ่มถังขยะให้เพียงพอมีฝาปิดมิดชิดด้านความปลอดภัยและคุ้มครองผู้บริโภคณรงค์ให้ผู้ขายติดป้ายแสดงราคาสินค้าตามกฎหมายกำหนดให้เห็นได้อย่างชัดเจนควบคุมในเรื่องสารเคมีในสินค้าที่นำมาขายเกี่ยวกับสุขนิจจัดและแมลงพาหะนำโรคด้านการมีส่วนร่วมของผู้ซื้อ ผู้ขายให้มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพแก่ผู้ขายรณรงค์ให้ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีกำหนดให้มีส่วนร่วมนั้นผู้ซื้อผู้ขายโดยให้ผู้ค้าผู้ขายเป็นการนำในการช่วยดูแลตลาดสดเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองพิจิตรและประสานความร่วมมือกับเอกชนที่เป็นเจ้าของตลาดสดเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการตลาดสดให้เป็นตลาดมาตรฐานของเมืองพิจิตร

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

แนวทางการร่วมมือของผู้ประกอบการในการบริหารตลาดดาวเรือง เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า การบริหารตลาดต้องอิงใส่ระเบียบที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ทั้งมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ราคา การดูแลความสะอาดต้องมีมาตรการในการดูแลสุขอนามัยภายในตลาดอย่างถูกต้อง ทั้งการจัดเก็บขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยทิ้ง การจัดวางพื้นที่ ผู้บริหารต้องมีการนำเอาเทคนิคการบริหารสมัยใหม่เข้าใช้ในการบริหารจัดการตลาดเพื่อให้ตลาดดาวเรืองเป็นศูนย์กลางการค้าของนครปากเซ การกำหนดพื้นที่จอดรถที่เข้ามาใช้บริการให้มีความเพียงพอมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ควรมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าใช้ในการบริหารตลาดเพื่อให้เป็น

มาตรฐานสากล เจ้าหน้าที่ของตลาดต้องผ่านการอบรมเทคนิคความรู้ มาตรฐานการกำกับตรวจตราการดำเนินงานตามที่หน้าอย่างเข้มงวด สำหรับผู้ประกอบการต้องให้ความร่วมมือปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค การจำหน่ายสินค้าต้องมีการควบคุมคุณภาพไม่เกิดการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค ความร่วมมือของผู้บริโภคหากไม่ได้รับความเป็นธรรมต้องสามารถร้องเรียนได้อย่างรวดเร็วทันต่อการแก้ไข หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดมาตรการในการควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการของตลาดอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า. (2556). *กฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจ*. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว,
- กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า.(2018) *หนังสือแจ้งการเลขที่ 0363/อค.กคพน*. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- บุญชม ศรีสะอาด.(2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บัวละพา ทองมาลาเพชร.(2553). *กฎหมายว่าการส่งเสริมการลงทุน*. สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เวียงจันทน์.
- แผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง. (2561). *สถิติการขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ*. แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
- ภัทรพร ชูทอง.(2553). *แนวทางการพัฒนาการจัดการตลาดสดเทศบาลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่*. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วลัยลักษณ์ อุทัยพัฒนานนท์.(2553). *การบริหารจัดการตลาดสดให้เป็นตลาดมาตรฐานของเทศบาลเมืองพิจิตร อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร*.วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย จงคำนึ่งสีล.(2547). *การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เศรษฐีการ จิตกาลดำรง. (2557). *การจัดการตลาดสดจะนะ จังหวัดสงขลาตามทัศนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- สันติสุข ออแก้วเตโช. (2562). *ปัญหาตลาดดาวเหือง*.แผนกอุตสาหกรรมการค้า แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2551). *การบริหารจัดการตลาด*. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.

